

ROZHODNUTÍ

Česká televize, zřízená zákonem č. 483/1991 Sb., o České televizi, se sídlem Kavčí hory, 140 70 Praha 4, IČ: 00027383, jakožto povinný subjekt podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, **rozhodla** v souladu s § 15 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s § 20 odst. 4 písm. a) téhož zákona a § 67 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, **o žádosti o informace**, kterou dne 17. září 2026 podal pan **Radomír Silber, nar. 30. srpna 1960, trvale bytem Cihelní 1598/56, 735 06 Karviná** (dále „žadatel“), a v níž bylo požádáno o poskytnutí informací

1) Na základě čího rozhodnutí a na základě jakých předpisů poskytuje Česká televize informační podporu zájmům okupační mocnosti a okupační mocnosti Státu Izrael označováním okupační mocnosti ve svém vysílání názvem „Jeruzalém“.

2) Je Česká televize informována o tom, že Izrael okupuje oblasti Jeruzaléma, které se mají po ukončení okupace stát hlavním městem svobodného Palestinského státu?

3) Kdo rozhodl a rozhoduje a kdo funkčně a organizačně či manažersky nese odpovědnost za to, že veřejnoprávní Česká televize, televize země s historickou zkušeností německé okupace a arizace českých zemí, zpravidla neinformuje českou veřejnost o legitimnosti a legitimních aktech protiokupačního odporu okupovaného a okupačními silami blokováného a o půdu okrádaného a vysídlovaného palestinského obyvatelstva.

4) Kdo rozhodl a kdo nese funkční a pracovní odpovědnost za trvaleji prováděnou informační politiku České televize, která nedává odpovídající prostor k vyjádření reprezentantům okupovaných palestinských teritorií Západního břehu a Gazy, představitelům nenásilného protiokupačního odporu a legitimního odboje a informuje sama nebo s pomocí vybraných „expertů“ a „vhodných osob“ paušálně o aktivních odpůrcích izraelské okupace jako o teroristech.

5) Kdo rozhodl a kdo nese svým rozhodováním nebo nečinností funkční a pracovní odpovědnost za to, že Česká televize neposkytuje divákům informace o progenocidních podnětech a o rasistických a extremistických vyjádřeních a politice představitelů, okupační armády a preferovaných obyvatel okupační mocnosti Státu Izrael.

6) Kdo rozhodoval a rozhodl o obsahu vysílání, kdy v důsledku Česká televize pomocí agenda settingu a prostředků moderní cenzury omezila ve svém vysílání informace, publicistiku a názorové diskuse o progenocidních vyjádřeních a aktech představitelů izraelské vlády a parlamentu i armády a o jednání Státu Izrael, jeho okupačních sil včetně armády, izraelských rasistů a extremistů a budovatelů okupačních osad, které naplňuje znaky podněcování ke genocidě, znaky okupačního teroru, znaky válečných zločinů a zločinů proti lidskosti,

takto:

Žádost o informace se podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s ustanovením § 2 odst. 4 téhož zákona **odmítá**.

Odůvodnění:

I.

Dne 17. září 2026 byla České televizi doručena žádost dle zákona č. 106/1999 Sb., v níž žadatel požádal o poskytnutí informací uvedených shora ve výrokové části tohoto rozhodnutí. V první řadě se Česká televize jakožto povinný subjekt, který má podle zákona č. 106/1999 Sb. povinnost poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti, zabývala tím, zda se na předmětnou žádost vztahuje výluka z práva na informace nebo jiný právní důvod pro omezení tohoto práva, přičemž z níže uvedených důvodů dospěla k závěru, že v daném případě jsou podmínky pro odmítnutí žádosti o informace naplněny.

II.

Podle ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. platí, že povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.

Podle ustanovení § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. pak platí, že informací se pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.

Z právě uvedeného zákonného požadavku, aby informace byla zaznamenána, vyplývá, že informační povinnost se může vztahovat pouze k informacím reálně existujícím, neboť informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím musí splnit oba znaky, tedy musí se jednat o „obsah nebo jeho část“, který je určitým způsobem „zaznamenan“, tj. zachycen tak, aby mohl být kdykoli znovu zjištěn (použit, sdělen, přečten, vyslechnut apod.). Oproti obecnému vnímání pojmu informace je tedy zákonné pojetí užší, neboť informací je pouze to, co skutečně zaznamenaným způsobem existuje a nikoli jakýkoli myslitelný údaj.

V daném případě však žadatel nepožaduje poskytnutí informací v minulosti vytvořených či aktuálně evidovaných, které Česká televize vytváří při výkonu své působnosti. Žadatel se v bodech č. 1) a č. 2) až 6) žádosti zajímá o to, kdo rozhodl a je zodpovědný za určitý stav související s obsahem zpravodajství povinného subjektu o izraelsko-palestinském konfliktu; popis daného stavu však vychází pouze ze subjektivního hodnocení žadatele. Tak např. v bodě č. 1) vychází žádost o informaci z předpokladu, že povinný subjekt určitým konáním (v tomto případě určitým používáním pojmu „Jeruzalém“) poskytuje podporu zájmům okupační mocnosti Státu Izrael. Nebylo však žádnou k tomu příslušnou autoritou potvrzeno, že popsáný předpoklad vycházející z žadatelova subjektivního hodnocení je správný, a nebyla tak ani oficiálně konstatována existence tvrzeného stavu, tedy poskytování podpory zájmům okupační mocnosti. Nadto je třeba podotknout, že právě v této záležitosti se žadateli v nedávné době dostala odpověď od Rady České televize, která projednávala žadatelovu stížnost obdobného obsahu, jaký má nyní podaná žádost o informace (viz <https://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/rada-ct/stiznosti-a-podnety/rada-ct-projednane-stiznosti/>, stížnost č.j. CT43992-2026-135).

Z povahy věci tedy nelze odpovědět na otázku, kdo rozhodl a je zodpovědný za stav, jehož fakticita je sporná, resp. s jehož fakticitou se povinný subjekt *a priori* neztotožňuje. Vyhledání požadované informace by si vyžádalo předchozí analytickou činnost povinného subjektu a vyhodnocení toho, nakolik se lze k tvrzeným hodnotícím soudům přiklonit, a tím fakticky vytvářet nové informace. Žadatel v podstatě usiluje o to, aby s ním povinný subjekt vedl dialog a vysvětloval či obhajoval určité postupy v souvislosti s vysíláním zpravodajského obsahu. K tomu však zákon o svobodném přístupu neslouží a na tyto případy pamatuje právě jeho § 2 odst. 4 ve spojení s § 3 odst. 3 (k tomu viz též rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 2. 7. 2014, č.j. 5 A 67/2010-45).

Jak již bylo konstatováno výše, pojem informace je ze strany zákonodárce vymezen tak, že nezahrnuje na žádném nosiči nezachycené názory ani vytváření nových informací. Režim zákona o svobodném přístupu k informacím nestanovuje povinnost nové informace vytvářet. Odpovědi na dotazy položené v bodech žádosti č. 1) a č. 2) až 6) nemohou být poskytnuty bez toho, aby

povinný subjekt nejprve zanalyzoval a vyhodnotil žadatelem předkládaná tvrzení; musel by tedy ve výsledku zaujmout určitý názor na danou problematiku. K tomu však Česká televize není v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím povinna.

Obdobné platí i pro bod č. 2) žádosti, v němž se žadatel dotazuje, zda „*Je Česká televize informována o tom, že Izrael okupuje oblasti Jeruzaléma, které se mají po ukončení okupace stát hlavním městem svobodného Palestinského státu?*“. Taková informace (spočívající buď v odpovědi „ano“, nebo v odpovědi „ne“), však není nikde zaznamenána. Krom toho je položený dotaz už sám o sobě problematický. Je totiž značně diskutabilní, v jakém případě lze konstatovat, že určitá skutečnost, v tomto případě okupování určité oblasti Jeruzaléma Izraelem, je České televizi známa, když Česká televize není osobou fyzickou, ale právnickou osobou, jež není nadána vůlí. Také v tomto případě by bylo třeba k zodpovězení dotazu vytvořit určitý názor na danou problematiku a fakticky tak vytvářet novou informaci.

III.

Podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. platí, že pokud povinný subjekt žádosti o informace nevyhoví, vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Vzhledem k tomu bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s ustanovením § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Odvolání se podává subjektu, který napadené rozhodnutí vydal, tj. České televizi. O podaném odvolání rozhoduje Úřad pro ochranu osobních údajů.

V Praze dne 2. října 2026

JUDr. Jan Beneš, MBA

Digitální podpis:
02.10.2026 15:42

JUDr. Jan Beneš, MBA
vedoucí právního útvaru

Obdržel: **Radomír Silber, Ph.D.**, prostřednictvím datové schránky **ID DS: fh3su5k**